

Μόνη διαφυγή από τήν μαυρίλα

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

«**Κ**υνισμός: συμπεριφορά που χαρακτηρίζεται από παντελή έλλειψη συναισθηματικής ή ήθικης ευαισθησίας...» (Λεξικό της Κοινής Νεοελληνικής, Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη, ΑΠΘ). Με τέτοιο πνεύμα και με θέμα τήν πολιτική έπικαιρότητα είχα άρχισει νά σκέφτομαι νά γράψω ένα κομμάτι. Γιά νά κυριολεκτήσω μέ έξωθούσαν πρός αύτήν τήν κατεύθυνση: οί τηλεοράσεις, οί έφημερίδες. Έρεβος («ό τόπος στόν όποϊον πηγαίνουν οί νεκροί, κατοικοῦσαν οί Έρινύες.../ βαθύ, απόλυτο σκοτάδι») [ή Έλλάς]. Πρωτοσέλιδος τίτλος έφημερίδας. Αντιπαράθεση εκπροσώπων τών κομμάτων στίς ειδήσεις και άλλες έκπομπές πολιτικής ανάλυσεως. Μένος έκατέρωθεν. Πάμε πίσω στίς άρχές της δεκαετίας του 1960. Δηλώσεις: σχόλια: άντισχόλια: άντιαντισχόλια. Ποιός θά πεί τήν κοτσάνα του τελευταίος. Εύτελισμός της πολιτικής διαδικασίας. Προεξαρχούσης της άξιωματικής αντιπολιτεύσεως. Ακολουθούν οί άλλοι: οί ύπαξιωματικοί (λοχιές, δεκανείς, έστω και άνθυπασπιστές). Η κυβέρνηση «σανίδωσε τό γκάζι...». Δείγμα πολιτικού λόγου.

Πώς νά μή γίνεις κυνικός: Ο κ. Σανιδάς καλός και άγιος, όταν άνέσυρε από τό άρχειο τήν ύπόθεση Βατοπαιδίου: ή όποία τόσο έβλαψε τήν κυβέρνηση. Τώρα όργανο, έγκάθετος, έγκαλούμενος. Σκέψη: Άν, τονίζω άν, όλα επί ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. έγιναν γιά νά ενισχυθεί μία μονή του Άγίου Όρους: μία από αυτές που σήμερα μέ τά έκθέματα και τούς θησαυρούς τους δοξάζουν τήν Έλληνική Όρθοδοξία στό Παρίσι. Άντί γιά μετρητά. Ο ήγούμενος τά έβαλε στήν τσέπη του; Η τά διέθεσε γιά συντήρηση και άνάδειξη της μονής της όποιας ήγείται; Βασικό έρώτημα: άναπάντητο. Λέω άν... Ο Παυλίδης. Έκατό χιλιάδες εύρώ: πετάνε ώσει κόρακες. Τά όμόλογα. Έκ τών ύστέρων λάθος της Έπιτροπής Κεφαλαιαγοράς που τά άπεκάλυψε. Τό μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως έλληνικού κράτους τό 1830, ή καταλήστευση τό 1999-2000, υπό ύπουργική καθοδήγηση, τών οικονομίων τών Έλλήνων (ύπέρ τό έκατομμύριο) πολιτών ύψους τρισεκατομμυρίων (άπροσδιορίστων) δραχμών περνάει στό ντούκου. Γιατί όχι και τά όμόλογα;

Έκρυφόκαιγαν γιά καιρό τά σκάνδαλα της Siemens. Παγκόσμιος πρωταθλητισμός διαφθοράς: πολλά ρεκόρ στη χώρα μας. Με τέτοια θρασύτητα που φαινότανε διά γυμνού όφθαλμού. Τηλεπικοινωνιακές προμήθειες, όπλικά έξαρτήματα, C4I. Ζημιές; Καθένας τόν δικό του ύπολογισμό. Λίγα ή πολλά έκατομμύρια εύρώ.

Αυτά πηγαίνοέρχονται. Χαλάει ό κόσμος. Δέν ύπάρχουν άλλα θέματα συζητήσεως: στόν τύπο, στίς τηλεοράσεις, στά μέσα επικοινωνίας γενικώς. Έμπλέκονται οί θεσμοί, οί νόμοι, οί έξουσίες. Όλα κουλουβάχαρα («ή αι φύρδην μύγδην σημερινά ιδέαι»). Άπό που ν' άρχισεις νά σκέφτεσαι προσπαθώντας νά καταλάβεις. Ξαφνικά ό κ. Γιώργος Α. Παπανδρέου έθυμήθηκε τήν παγκόσμια κρίση. Νέα οικονομική πολιτική συνιστά ή υπό τήν προεδρεία του Σοσιαλιστική Διεθνής. Υπόδειγμα -φαντάζομαι ή διαλογίζομαι μέ κακεντρέχεια- ή διακυβέρνηση Θαπατέρο (Χοσέ Λουίς Ροδρίγκεθ): σοσιαλιστική γάρ. Άνεργία 17,40%. Μικρές άγγελίες: «Yo vendo (πουλώ) [ή τιμή] ένα μου νεφρό. Άπελπισμένος άνεργος οικογενειάρχης».

Έπιστροφή στη σκανδαλοθηρία. Όλοι ζητούν διαλεύκανση: διαφάνεια. Παχιά λόγια. Νά πάνε στη Βουλή. Σε έξεταστικές και σε «ειδικές κοινοβουλευτικές έπιτροπές γιά τή διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης» κ.ο.κ. Γιά νά οδηγηθούμε σε νέο διασυρμό του κοινοβουλίου, του θεμελιώδους αυτού θεσμού του πολιτεύματός μας. Με τήν έκδοση πολλαπλών πορισμάτων τό περιεχόμενο τών όποιών είναι γνωστό ήδη από πριν.

Κατάληξη της κυνικής συλλογιστικής. Έ, και; Σάν νά μου κλέψανε πεντακόσια εύρώ στό τραίνο Άθηνών-Πειραιώς. Έμέ: του μέσου Έλληνα πολίτη. Αυτό είναι τό πρόβλημα και συνέχεια κλαψουρίζω; Άνοιξε τά στραβά σου. Φωνή του πεπρωμένου. Κινδυνεύει ή δουλειά σου. Έκει στρέψε τό ενδιαφέρον σου. Άπό εκεί έξαρτάται ή ύπαρξη σου... Αυτό άν τό μεγεθύνει κανείς... Άν τό πολλαπλασιάσει επί εφτάμισι περπίου έκατομμύρια, που άποφασίζουν...

Άβεβαιότητα: σύγχυση: ύλιγγος. Η διαφυγή ως διεξόδος. Μεσημέρι του περασμένου Σαββάτου. Άς πάμε νά φάμε στά Βάτσα. Έξι-έφτά χιλιόμετρα νοτιοδυτικά του Ληξουριού. Ηλιόλουστη μέρα. Διάφανη άτμόσφαιρα. Μεταξύ του ούράνιου θόλου και του ματιού σάν νά μήν ύπάρχει τίποτα: κενό: ούτε άέρας. Στενός ό δρόμος, δύσκολος. Ο οδηγός δέν μπορεί νά έλέγξει τό βλέμμα του. Τό αφήνει νά πλανιέται δεξιά-άριστερά: μαγεμένο. Άπόλυτη κυριαρχία του πράσινου: όλων τών άποχρώσεων. Σκουρα τά κυπαρίσσια και τά λιόδεντρα. Άνοιχτόχρωμα λευκες, εύκάλυπτοι, φτελιές. Πió χαμηλά τό κίτρινο κάνει αισθητή τήν παρουσία του. Μαργாரίτες, άσφελαχτοί, άλιφασκιές.

Στόν ραδιοφωνικό σταθμό «Ο Δαμοδός» (Βικέντιος Δαμοδός, 1700-1754, έγεννήθηκε και ό τάφος του στα Χαβριάτα, κοντά στα Βάτσα. «Μέγας δάσκαλος. Έκτιμήθηκε και έπηρέασε» καθηγητής Ν.Ε. Καραπιδάκης, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 23.7.2000 «ή... έννοιολογική βάση της φιλοσοφίας του Δαμοδού είναι άριστοτέλεια αλλά ή γενική ιδέα χριστιανική...» Ε.Ρ. Hendelson, The Revival of Greek Thought, 1971. Βιογραφία-έργογραφία: Βασιλική Μπόμπου-Σταμάτη. Ο Βικέντιος Δαμοδός, ΜΙΕΤ, 1998, 630 σελ.) Στο «Δαμοδό», σταθμό τών νηπιαγωγών και δασκάλων της Κεφαλονιάς («Μήν άκούτε και μη βλέπετε τά σκουπίδια της τηλεοράσεως», τό μοτίβο του) άκούμε τό allegro από τό κοντσέρτο γιά κλαρινέτο σε λά μείζονα του Μότσαρτ.

Άπολαμβάνουμε κάτω από τήν καλαμωτή του Σπύρου Α. Έχουμε άποφάει. Τά πόδια μας στήν άμμο: στόν μυχό του στρογγυλού όρμου. Άμμουδιά μέ όγκους από ξερά φύκια που έχουν ξεβράσει τά χειμωνιάτικα όστρογάρμια (ΝΝΔ άνεμος). Στο πλάι θράχια: ύστερα πάλι άμμουδιά. Δίπλα στού Σπύρου έκβάλλει μικρό ποτάμι, που χρησιμεύει και ως άγκυροβόλιο μικρών σκαφών. Η θάλασσα κιτρινωμένη από τήν κατεβασιά του ποταμιού. Κάτω από τόν όρίζοντα μία ζώνη καταγάλανο πέλαγος. Χαρά Θεού. Πλησιάζει ή ώρα νά φύγουμε. Πληρώνουμε εύχαριστώντας γιά τό πολύ ώραίο φαγητό: τήν γυναίκα του Σπύρου. Η άπάντηση: Τό φτιάνω μέ αγάπη. Χαρακτηριστική ή λονδρέζικη προφορά του ταύ.